

maandag 17 september

JOHANNES 1 : 1-9, 14 -15, 19-22

1 In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God. 2 Het was in het begin bij God. 3 Alles is erdoor ontstaan en zonder dit is niets ontstaan van wat bestaat. 4 In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. 5 Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen. 6 Er kwam iemand die door God was gezonden; hij heette Johannes. 7 Hij kwam als getuige, om van het licht te getuigen, opdat iedereen door hem zou geloven. 8 Hij was niet zelf het licht, maar hij was er om te getuigen van het licht: 9 het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam.

14 Het Woord is mens geworden en heeft bij ons gewoond, vol van goedheid en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader. 15 Van hem getuigde Johannes toen hij uitriep: 'Hij is het over wie ik zei: "Die na mij komt is meer dan ik, want hij was er vóór mij!"'

19 Dit is het getuigenis van Johannes. De Joden hadden vanuit Jeruzalem priesters en Levieten naar hem toe gestuurd om hem te vragen: 'Wie bent u?' 20 Hij gaf zonder aarzelen antwoord en verklaarde ronduit: 'Ik ben niet de Messias.' 21 Toen vroegen ze hem: 'Wie dan? Bent u Elia?'

Johannes 1 klinkt misschien wat raadselachtig, maar heeft veel diepgang en wat een evangelie.

Enkele aandachtspunten:

- Joh. 1:1 (Bijbel in gewone taal): "In het begin was Gods Zoon er al". Dus in Genesis 1:1, toen God hemel en aarde schiep, was ook de Zoon bij de schepping betrokken. Hij is het scheppende woord van God. Het Woord dat leven brengt.
- de eenheid van Oude en Nieuwe Testament
- Elia (en Mozes) ook hier; al in eerder leesrooster bij stil staan
- de aangekondigde zoon van God is mens geworden

Komende dagen willen we, verder lezend in het Johannes evangelie, stilstaan bij de hoogste profeet, het mens geworden Woord van God, luisteren naar Hem (Marc. 9:7)

+++++

dinsdag 18 september

JOHANNES 1 : 29, 35-36, 40-44

29 De volgende dag zag hij (Johannes) Jezus naar zich toe komen, en hij zei: 'Daar is het lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt. 30 Hij is het over wie ik zei: "Na mij komt iemand die meer is dan ik, want hij was er vóór mij."

35 De volgende dag stond Johannes er weer met twee van zijn leerlingen. 36 Toen hij Jezus voorbij zag komen, zei hij: 'Daar is het lam van God.'

40 Een van de twee die gehoord hadden wat Johannes zei en Jezus gevolgd waren, was Andreas, de broer van Simon Petrus. 41 Vlak daarna kwam hij zijn broer Simon tegen, en hij zei tegen hem: 'Wij hebben de Messias gevonden' (dat is Christus, 'gezalfd'), 42 en hij nam hem mee naar Jezus. 43 De volgende dag besloot Jezus naar Galilea te gaan en daar ontmoette hij Filippus. Hij zei tegen hem: 'Ga met mij mee.' 44 Filippus kwam uit Betsaida, uit dezelfde stad als Andreas en Petrus.

De Here Jezus krijgt met zijn eerste discipelen een uitnodiging voor een bruiloftsfeest in Kana. Zou Hij die uitnodiging aannemen? Hij is net begonnen met Zijn werk. Johannes had gezegd: Jezus is het lam, dat de zonden van de wereld wegneemt. Dat klinkt serieus. Zoals Johannes in zijn prediking steeds ernstige woorden sprak, bijv. over de bijl die al aan de wortel van de boom ligt (Matt 3:10). Als het zo serieus ligt, dan is het toch niet de tijd om feest te vieren?

Johannes zou vast niet op zo'n uitnodiging ingaan. Hij mocht ook geen wijn drinken, had de engel al voor zijn geboorte gezegd. Hij moest zich tegoed doen aan sprinkhanen en wilde honing. Maar Jezus dan? Heeft Hij wel tijd om naar een bruiloftsfeest te gaan? Past dit bij zijn komst op aarde? Moet hij

niet tegen het bruidspaar zeggen: fijn dat jullie me uitgenodigd hebben, maar ik kan er niet op ingaan, want ik heb belangrijker dingen te doen? Maar Jezus... Hij gaat wél naar het feest. Zo ontmoeten we Hem in Kana. Midden tussen lachende, vrolijke en blijde mensen. Want Hij moet daar zijn grootheid laten zien.

+++++

woensdag 19 september

JOHANNES 2 : 1-2

1 Op de derde dag was er een bruiloft in Kana, in Galilea. De moeder van Jezus was er, 2 en ook Jezus en zijn leerlingen waren op de bruiloft uitgenodigd.

De eerste week van Jezus' publieke optreden en dan al feestvieren. Is dít nodig? Liggen er geen zieken op hun Redder te wachten? Nee, dít gaat voor. Het was zijn messiaanse taak niet alleen delen in verdriet, maar ook in vreugde. De Here Jezus start zijn werk op een bruiloft. Hij begint niet met preken. Een feest, een trouwpartij markeert het begin van zijn ambtsdienst. Wat Hij doet, staat in het licht van bruiloftsvreugde. Later vragen de farizeeën Hem: Hoe zit het eigenlijk met uw discipelen? Die vasten niet, ze eten en drinken maar. Ja, zegt Christus, vindt u dat vreemd? Het ligt voor de hand. Ze vierten immers feest? Ze hebben hun Bruidegom bij zich (Marcus 9:15). Als een Bruidegom heeft Hij zijn bruid, zijn gemeente opgezocht. De bruiloft in Kana is tekenend voor waar Hij mee bezig is. Dáárom dus eerst dit. Christus komt evangelie verkondigen en dat is een blijde boodschap. Hij zegt feestelijke woorden: De zaligsprekingen (Matt 5): Gelukkig wie..... , allemaal felicitaties, achter elkaar. En óók als Hij scherp wordt en zijn 'wee jullie' uitroept, dan zit daar liefde achter. Jezus striemt de harten van mensen om te trekken. Hij roept hun toe: Blijf niet zitten waar je zit: in je zonden, in je bitterheid, in je kramp, in je kortzichtigheid. Doe mee met het feest!! Want Christus' bruiloftsfeest moet doorgaan!

+++++

donderdag 20 september

JOHANNES 2 : 3-4

3 Toen de wijn bijna op was, zei de moeder van Jezus tegen hem: 'Ze hebben geen wijn meer.'
4 'Wat wilt u van me?' zei Jezus tegen zijn moeder. 'Mijn tijd is nog niet gekomen.'

De Heiland kwam niet alleen om van verdriet te verlossen. Hij kwam ook onze blijdschap, ons geluk verlossen. Vreemd? Hier lezen we hoe kwetsbaar ons geluk is als Maria zegt: Ze hebben geen wijn meer. Wat de oorzaak ook was: Een schande voor het bruidspaar, een schaduw over het feest, een smet op het geluk van twee jonge mensen.

Gaat het niet vaak zo met geluk? Kun je eigenlijk wel blij en opgetogen zijn op mooie momenten in je leven? Je krijgt te maken met een ernstige ziekte. Een huwelijk dat zo gelukkig begon, wordt na een tijd overschaduw door zorg en verdriet. Er wordt een kind gedoopt in de kerk, iedereen blij, maar voor jou moeilijk, omdat jouw kind niets meer van God en de kerk wil weten.

In Kana dreigt de bruiloft een flop te worden. En dan die reactie van de Here Jezus: 'Wat wilt u van Me?' Hij maakt Zich er niet van af. Hij zal straks immers ingrijpen? Maar nu nog niet. Zijn tijd is nog niet gekomen. Nog even geduld. Waarom?

Waarom eerst tobben met allerlei vragen en wat de weg van de Here is die Hij met je gaat? Waarom komt Hij niet direct met een oplossing voor mijn zorgen? Klemmende vragen, zeker in een tijd waarin mensen geen raad weten met gekwetst geluk, waar ze opstandig zijn als het goede gevoel het laat afweten. We willen direct een oplossing. Maar zo werkt dat vaak niet. God leert ons wachten! Stelt ons geduld op de proef. Moeten we eerst doorkrijgen hoe onmachtig, hoe klein wij van onszelf zijn? Dat is een actuele boodschap in deze tijd, in onze maakbaarheidscultuur.

Christus wil wel helpen, maar Hij wacht nog. En dat wachten leert ons ook verwachten. Uitzien naar God, naar Christus. Zelfs op de gelukkigste momenten zijn we maar broze mensen, met kleine mogelijkheden. Ja, zelfs onze feesten hebben redding nodig.

+++++

vrijdag 21 september

JOHANNES 2 : 5-8

5 Daarop sprak zijn moeder de bedienden aan: 'Doe maar wat hij jullie zegt, wat het ook is.' 6 Nu stonden daar voor het Joodse reinigingsritueel zes stenen watervaten, elk met een inhoud van twee à drie metrete. 7 Jezus zei tegen de bedienden: 'Vul de vaten met water.' Ze vulden ze tot de rand. 8 Toen zei hij: 'Schep er nu wat uit, en breng dat naar de ceremoniemeester.' Dat deden ze.

Dat de wijn opraakt is erg, niet omdat het dan ineens niet meer gezellig kan zijn. Voor heel wat mensen wordt het pas gezellig als er alcohol op tafel komt. Bij kratten vol wordt het dan aangesleept voor een "avondje feest". Maar dat is hier niet aan de orde. Dit moeten we lezen in het licht van Psalm 104:15. God heeft wijn gegeven om het mensenhart te verheugen, om de feestvreugde te verhogen, mensen blij te maken. Dat vreugdemiddel, geschenk van God, raakt op. Dat was niet alleen erg voor het bruidspaar en die mensen daar. Hún feest dreigt in het water te vallen, maar Zijn feest... hoe moet het daarmee gaan? Dit mag niet een voorbode worden van Zijn werk. Dat mag niet in het teken komen te staan van de flop! Straks krijgen de mensen gelijk die zeggen dat Christus als Verlosser mislukt is. En daarom grijpt Christus tenslotte in.

Er stonden daar grote kruiken met een gezamenlijke inhoud van wel 400 of meer liter. Dat water werd gebruikt om de voeten te wassen van de gasten, of de handen. Die moeten nu tot de rand toe gevuld worden. Dan gaat er een beker met dat water naar de ceremoniemeester, de man die moet zorgen dat het feest goed loopt. Hij drinkt ervan.... en hij proeft nog eens goed. Hé, het is wijn. Góede wijn.

+++++

Zaterdag 22 september

JOHANNES 2 : 9-10

9 En toen de ceremoniemeester het water dat wijn geworden was, proefde – hij wist niet waar die vandaan kwam, maar de bedienden die het water geschept hadden wisten het wel – riep hij de bruidegom 10 en zei tegen hem: 'Iedereen zet zijn gasten eerst de goede wijn voor en als ze dronken zijn de minder goede. Maar u hebt de beste wijn tot nu bewaard!'

De vraag waarom hij de beste wijn voor het laatst heeft bewaard, is een compliment voor de wijn én dus voor het werk van Christus. Ineens honderden liters wijn in de feestzaal. Het feest kan door, op een uitbundige manier, met wijn van prima kwaliteit. Niks mislukking, niet van het feest daar, en ook niet van Christus' feest. Het leven met Hem is uitbundig, royaal.

Hoe kijken wij als christenen tegen het leven met Christus aan? Genieten we nog wel eens of kennen we alleen maar zorgen? Of denken we dat we als christen alleen maar somber moeten leven en de hele dag met een somber gezicht moeten rondlopen?

Leven met Jezus is een feest! Overvloedig feest en het smaakt prima. Genieten mag. Het wordt zelfs van ons, christenen gevraagd. Het zou ondanikbaar zijn als we daar geen werk van maken. Ja... God ziet het graag, dat we genieten en vrolijk zijn voor Zijn aangezicht. In het Bijbelboek Prediker worden we meer dan eens opgeroepen van het leven te genieten.

Alleen, dat Bijbelse genieten is wat anders dan genotzucht. Dáár is onze westerse wereld vol van.

Onze rijke maatschappij heeft ons veel weelde gegeven en dan krijg je helaas ook veel genotzuchtige mensen. Zij genieten om het genieten en wijden hun offers van tijd en geld aan deze afgod. Er wordt veel gesproken over kwaliteit van het leven. Maar met Christus krijgt je leven de hoogste kwaliteit.

Dit begin is vol belofte. Als het begin al zo is, wat zal het eind dan zijn? Straks is er weer een bruiloft.

Johannes mag in de hemel kijken en ziet dat het feest is daar. De bruiloft van het Lam (Joh.19 : 7). Hij heeft eens gezegd tegen zijn discipelen: ik zal daar met jullie de wijn nieuw drinken.

Wat moet dát voor een feest worden.

+++++

zondag 23 september

JOHANNES 2 : 11

11 Dit heeft Jezus in Kana, in Galilea, gedaan als eerste wonderteken; Hij toonde zo zijn grootheid en zijn leerlingen geloofden in Hem.

Hier op aarde, in dit leven is blijdschap nog breekbaar. Soms lijkt alles mislukt. Je leven een chaos.

Vált hier nog te helpen? Hoe kan ik nog ooit gelukkig zijn?

Kijk naar Christus in Kana. Wat is Hij groot. Water wordt wijn. Je merkt niets. Je hoort Jezus niet één woord zeggen, waardoor water verandert in wijn. Nee, Hij doet zonder slag of stoot een scheppend wonder. Waarom zou Hij ook nu niet een scheppend wonder bij u kunnen doen? Zou Hij niet vreugde kunnen scheppen in uw hart? Diep gekwetste mensen zeggen weleens: Ik ben blij met de Here Jezus en gelukkig met Hem. Nee, dan komt het hier niet allemaal in orde. Maar tóch is het feest, omdat je Hem kent, de Bruidegom. Het leven met Hem is goed, beter, best.

Ons Bijbelgedeelte eindigt met "en zijn discipelen geloofden in Hem". Hun vertrouwen groeit. Hoe meer ze van de Here zien, hoe dieper hun geloof wordt. Nu hebben wij de Here Jezus en ook deze gebeurtenis niet met eigen ogen gezien. Maar de Here zegt later (Joh. 20 : 29): Gelukkig zij die niet zien en toch geloven.

Het is vandaag zondag en dan horen en belijden we in de kerk over de Heilige Geest. Dat de Geest gegeven is. De Geest van geloof. Door Hem helpt Christus nog altijd. Om te blijven in het geloof. Ook al zie je het niet en voel je je soms bar ongelukkig! Geloof maar in de scheppende kracht van deze Christus. Hij scheidt verlangen naar de komende bruiloft. Dat geeft troost, ook als nu misschien nog tussen de scherven staat en met veel vragen rondloopt. Eens krijg je ruimschoots vergoed wat je misschien hier moet missen. Hier zul je het volmaakte geluk nog niet hebben. Nog even geduld. Het komt. Bid er maar om: Here, maak mijn geloof sterker door dit wonder van Kana. Maak het verlangen sterker naar dat feest te vieren met Hem.